

At' mi nikdo neříká, že ne

Pavel Dobeš

1. Člověk by se na tom světě nudil,
kdyby bylo všechno, jak by chtěl,
v půl dvanácté ráno by se vzbudil
a pak by si hodinku poležel.
*: Naštěstí, jak bylo zjištěno,
unudit se nikdo nemůže,
kráva, jen si lehne na seno,
hmyz ji začne bodat do kůže.
R: Je to takzvaný odpočinek aktivní
ve své podobě primitivní:
kráva nervy ztratí,
oháňkou se do much strefuje,
ty zvednou se a znovu vrátí
a melodie se opakuje.
2. Člověk hlavně nadává na komáry
a trpí, když mu moli žerou šat,
když červotoč se zavrtá do almary
a housenky se slezou na salát.
*: Obdivuji roupy, co je táhne,
tady ještě jasno nemáme,
po čem jejich organismus prahne,
zatím ještě stále bádáme.
R: Zatím ještě stále bádáme,
zatím recept v ruce nemáme.
Zatím se pohodlně ztratí
tasemnice v našich útrokách,
i mandelinka v bramborové nati,
stejně jako myši v zásobách.
3. Jednou to tak bude zařízeno,
že se nikdo zdarma nenají,
parazitům bude odzvoněno,
už dnes je nikde rádi nemají.
R: Neboť člověku berou sílu, pijí krev,
probouzejí v něm hněv,
probouzejí v něm návaly zlosti,
ale až je člověk vyžene,
pracovních sil zas bude mít dosti,
ať mi nikdo neříká, že ne!